

'Πρακτικές προστασίας των φυτών κατά την περίοδο της νάρκωσης των καρποφόρων καλλιεργειών'

Автор(и): Растителна защита
Дата: 31.10.2018 Брой: 10/2018

Για να διασφαλιστεί η παραγωγή υγιών καρπών, είναι απαραίτητο να συνεχιστεί η φροντίδα των οπωρώνων κατά τους χειμερινούς μήνες, όταν τα φυτά βρίσκονται σε κατάσταση ηρεμίας. Με την έναρξη της περιόδου σχετικής αδράνειας των οπωροφόρων ειδών, η επιβλαβής δραστηριότητα των εχθρών και των παθογόνων παραγόντων μειώνεται, αλλά οι περισσότεροι από αυτούς παραμένουν στους οπωρώνες – στο έδαφος, στα πεσμένα φύλλα και τους καρπούς. Αυτό παρέχει την ευκαιρία να συνεχιστούν τα μέτρα καταπολέμησής τους κατά την φθινοπωρινή-χειμερινή περίοδο.

Αγροτεχνικές και μηχανικές πρακτικές

Αυτές οι εργασίες, που πραγματοποιούνται κατά την περίοδο μη βλάστησης των οπωροφόρων δέντρων, αποτελούν σημαντικό στοιχείο της Καλής Φυτοπροστατευτικής Πρακτικής, καθώς η σωστή εφαρμογή τους μειώνει τον αριθμό των ενδοεποχικών επεμβάσεων κατά των εχθρών, όπως επίσης συμβάλλει στην απόκτηση υψηλότερης ποιότητας οπωροφορικής παραγωγής χωρίς υπολείμματα φυτοφαρμάκων.

Ποιες είναι;

1. Κλάδεμα νεκρών κλαδιών, αδρανών και ξηρών δέντρων, η απομάκρυνση και η καύση τους έξω από τους οπωρώνες, με στόχο την καταστροφή μολύνσεων από σκολύτες και ξυλοφάγα έντομα, φλοιοφάγους, εριομάνια, βακτηριακή έγκαιμα, ιό της πλατανιάς (σκάρκα), πυρκαγιά και άλλους εχθρούς. Μετά από κάθε κοπή, τα εργαλεία κοπής πρέπει να απολυμαίνονται με διάλυμα 10% χλωρίνης ή φορμαλίνης, ενώ μπορούν επίσης να υποβληθούν σε επεξεργασία με απονιτροποιημένο οινόπνευμα και νερό σε αναλογία 3:1. Αμέσως μετά το κλάδεμα, είναι απαραίτητο να επικαλυφθούν οι τομές με βασισμένη σε λάδι μπογιά ή λευκή μπογιά λατέξ, στην οποία θα πρέπει να προστεθεί μυκητοκτόνο που περιέχει χαλκό, ή να χρησιμοποιηθεί το έτοιμο οπωροκομικό πάστα TernanoI, για καλύτερο σχηματισμό κάλλους και προστασία από την είσοδο δευτερογενών λοιμώξεων και μόλυνσης με ασθένειες και εχθρούς.
2. Καταστροφή φωλιών προνυμφών και ξηρών, μουμιοποιημένων καρπών που παραμένουν στα δέντρα, καθώς και των πεσμένων κατεστραμμένων καρπών, που αποτελούν πηγή μόλυνσης από προνύμφες που τρέφονται με φύλλα, σφήκα του αμυγδαλιού και μόλυνσης με καφέ σήψη, αποξήρανση των καρπούδων της κυδωνιάς, κ.λπ.
3. Απομάκρυνση, μεταφορά εκτός οπωρώνων και καύση παλιού και ρηγματωμένου φλοιού από τους κορμούς των δέντρων προκειμένου να καταστραφούν τα στάδια διαχείμασης κάτω από αυτόν της καρποσκώληκας, ακάρεων, σητοφάγου της μηλιάς, ψύλλας της αχλαδιάς, ελιόφλουστου της μηλιάς και άλλων εχθρών, καθώς και οι αιτιοπαθογόνοι παράγοντες της πρώιμης καφέ σήψης στα πυρηνόκαρπα, της ασκομυκητώσεως στη μηλιά και το ροδάκινο, και της πυρκαγιάς στα οπωροφόρα.
4. Ασβέστωση των κορμών των δέντρων και των παχέων σκελετικών κλάδων για να προστατευθούν από ζημιές από παγετό και για να καταστραφούν οι λειχήνες και τα βρύα στους βλαστούς.
5. Τύλιγμα νεαρών δέντρων με χαρτί τύλιξης, κυματοειδές χαρτόνι, πολυαιθυλένιο ή άλλα υλικά για να προστατευθούν από τρωκτικά.

6. Επεξεργασία εδάφους με σκάψιμο γύρω από τους κορμούς των δέντρων σε βάθος 8–10 cm και όργωμα μεταξύ των σειρών σε βάθος 18–20 cm. Με αυτόν τον τρόπο, τα πεσμένα φύλλα ενσωματώνονται στο έδαφος, ενεργοποιείται η διαδικασία ορυκτοποίησης και έτσι μειώνεται η πίεση μόλυνσης από τζίντζερ της μηλιάς και της αχλαδιάς, λευκή σκουριά της κερασιάς και της βύσσινας, και κόκκινες κηλίδες φύλλων στο δαμάσκηνο. Το όργωμα του εδάφους καταστρέφει μέρος των νυμφών της μύγας της κερασιάς, τις ψευδοπρονύμφες της πριονίτιδας των πυρηνόκαρπων, της μαύρης πριονίτιδας του δαμάσκηνο, του σκαθαριού της κερασιάς και του τριχωτού σκαθαριού. Κατά την καλλιέργεια του εδάφους, το ριζικό σύστημα δεν πρέπει να τραυματιστεί, καθώς αυτό οδηγεί σε λοιμώξεις με βακτηριακό καρκίνο και αιτιοπαθογόνους παράγοντες ριζικής σήψης. Το βάθος του οργώματος καθορίζεται από την ηλικία του οπωρώνα και τον τύπο της υποκλειόμενης ρίζας.

7. Η λίπανση των οπωροφόρων δέντρων το φθινόπωρο παρέχει θρεπτικά συστατικά στα φυτά κατά την περίοδο της ενεργούς ανάπτυξης των ριζών και της συσσώρευσης εφεδρικών ουσιών στο ξύλο, από τις οποίες εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό η ανάπτυξη και η καρποφορία τους στα επόμενα χρόνια. Στα καρποφόρα είδη, μέρος των λιπασμάτων εφαρμόζεται το φθινόπωρο και ένα άλλο μέρος – κατά την ανοιξιάτικο-καλοκαιρινή περίοδο. Τα λιπάσματα φωσφόρου και καλίου εφαρμόζονται κάθε 3–4 χρόνια ή κάθε δεύτερο χρόνο, σε δόσεις ανά 0.1 εκτάριο 60–80 kg διπλού κοκκώδους υπερφωσφορικού, 30–40 kg θειικού καλίου και 3–5 τόνους καλά σαπισμένου κοπριάς, τα οποία οργώνονται σε βάθος 35–40 cm.

Το άζωτο εφαρμόζεται συνήθως αρκετές φορές το χρόνο. Μετά τη συγκομιδή των καρπών το φθινόπωρο, συνιστάται επιφανειακή λίπανση με 1/4 έως 1/3 της προγραμματισμένης δόσης (15–20 kg ανά 0.1 εκτάριο), ακολουθούμενη από όργωμα στα 15–18 cm ή δισκοποίηση στα 6–8 cm. Αυτές οι δόσεις είναι ενδεικτικές και το ποσό τους εξαρτάται από την ηλικία των δέντρων, την προηγούμενη καλλιέργεια, εάν ο οπωρώνας έχει λιπαίνεται κάθε χρόνο, εάν έχει καλλιεργηθεί άλλη καλλιέργεια μεταξύ των σειρών, τον τρόπο με τον οποίο έχουν πραγματοποιηθεί το όργωμα, το τσαρντισμό και η δισκοποίηση, εάν έχει ποτίζεται συχνά, κ.λπ.

Χημικές δραστηριότητες

Η επόμενη πολύ σημαντική δραστηριότητα κατά την περίοδο αδράνειας είναι η εφαρμογή χειμερινής ψεκασμού κατά των σταδίων διαχείμασης ενός αριθμού εχθρών σε οπωροφόρες καλλιέργειες. Επηρεάζει μεγάλο αριθμό εχθρών σε οπωροφόρα φυτά και είναι ιδιαίτερα ωφέλιμη για παλαιότερα δέντρα, όπου υπάρχει συσσώρευση μόλυνσης από καφέ σήψη – πρώιμη και όψιμη, ασπίδες, ευρωπαϊκό ερυθρό ακάρι, αφίδες, ψύλλες, ελιόφλουστα, χειμερινές νυχτοπεταλούδες.

Στα μηλοειδή είδη, ο χειμερινός ψεκασμός περιορίζει τη μόλυνση από τζίντζερ της μηλιάς και της αχλαδιάς, πυρκαγιά, μαύρη σήψη, καρποσκώληκα, κ.λπ. Στα πυρηνόκαρπα, μειώνει την επίπτωση της νόσου των τρυπητών κηλίδων, της συστροφής φύλλων ροδακινιού, βακτηριακού καρκίνου, θύλακες δαμάσκηνου και άλλων. Στα βατόμουρα, μειώνει την κηλίδα των οφθαλμών και την αποξηήρανση των βλαστών (αποξηήρανση βλαστών).

Σε 70% πτώση φύλλων, τα πυρηνόκαρπα είδη πρέπει να ψεκάζονται με μυκητοκτόνα που περιέχουν χαλκό: Μίγμα Βορδό – 2%, Funguran OH 50 WP – 0.15%, Champion 50 WP – 0.3%.

Οι μηλιές και οι αχλαδιές ψεκάζονται με διάλυμα ουρίας 5%. Τα πεσμένα φύλλα γύρω από τα δέντρα ψεκάζονται επίσης ενδελεχώς. Εκτός από τη λίπανση του οπωρώνα, η ουρία δημιουργεί επίσης ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη ορισμένων μικροοργανισμών που καταστρέφουν το μόλυσμα του τζίντζερ στα φύλλα.

Προϋποθέσεις για την εκτέλεση χειμερινού ψεκασμού

Για να διασφαλιστεί αποτελεσματικός ψεκασμός, πρέπει να πραγματοποιείται σε ήρεμες, ηλιόλουστες μέρες, με θερμοκρασίες αέρα πάνω από 5 βαθμούς. Τα ακροφύσια των ψεκαστήρων θα πρέπει να έχουν μέγεθος οπής 2 mm προκειμένου να επιτευχθεί η βέλτιστη κάλυψη του θόλου του δέντρου, από την κορυφή έως τη βάση του κορμού. Θα πρέπει να χρησιμοποιούνται μεταξύ 50 και 120 λίτρα διαλύματος ψεκασμού ανά 0.1 εκτάριο, ανάλογα με την ηλικία των δέντρων και το σχήμα του θόλου.